

Fakta om initiativer til begrænsning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder

1. Begrænsning af mulighed for at afsone i åbent fængsel

De nye regler indebærer, at livstidsdømte og visse forvaringsdømte som minimum skal afsone deres straf i et lukket fængsel i de første 10 år efter indsættelsen. Der kan kun ske undtagelser, hvis det er begrundet i den indsatte helbred.

2. Begrænsning af mulighed for udgang

Efter praksis kan der i dag efter en konkret vurdering allerede gives tilladelse til udgang efter 5 år og 4 måneder for livstidsdømte og efter 2 år for forvaringsdømte.

Med de nye regler vil det fremover være sådan, at livstidsdømte og visse forvaringsdømte ikke skal kunne komme på udgang, før 10 år af straffetiden er udstået (spørgsmålet om udgang skal i dag tages op efter 5 år og 4 måneder for livstidsdømte og efter 2 år for forvaringsdømte).

Der kan dog gives tilladelse til udgang, hvis udgang sker til særlige formål. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis den indsatte skal deltage i et familiemedlems begravelse.

3. Begrænsning af kontakt med omverdenen

Der er ikke i dag regler om, at indsatte i en nærmere bestemt periode ikke må have kontakt til bestemte persongrupper.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Med de nye regler foreslås det, at livstidsdømte og visse forvaringsdømte kun må have kontakt igennem besøg, brevveksling og telefoni til nærtstående og personer, som den pågældende havde kontakt med før varetægtsfængslingen (dvs. den varetægtsfængsling som senere fører til en dom på livstid eller forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf på livstid).

Det betyder, at livstidsdømte og visse forvaringsdømte fremover ikke kan indgå nye relationer i fængslet.

Dette kan kun fraviges efter en konkret vurdering, hvis særlige omstændigheder taler herfor, f.eks. hvis den indsatte ikke har familie eller andre kontakter, som ønsker at være i kontakt med vedkommende. I denne situation vil den indsatte kunne få tilladelse til kontakt til en ny relation, f.eks. en besøgsven.

Der lægges op til, at reglerne skal gælde, indtil 10 år af straffetiden er udstået.

4. Begrænsning af muligheden for at komme med offentlige tilkendegivelser om den eller de pågældende forbrydelser

Der findes ikke i dag regler om, at livstids- og forvaringsdømte ikke selv må offentliggøre bestemt indhold uden tilladelse, f.eks. på sociale medier, men dog en regel om, at traditionelle medier kan nægtes adgang til f.eks. at lave et tv-interview med en livstidsdømt.

Med den nye regler foreslås det, at livstidsdømte og visse forvaringsdømte skal indhente tilladelse, inden de selv kan fremsætte offentlige tilkendegivelser eller i øvrigt offentliggøre materiale, f.eks. podcasts eller skrive på sociale medier, om den eller de forbrydelser, som de er dømt for. Der vil ikke blive meddelt tilladelse, hvis tilkendegivelsen efter en konkret vurdering bør begrænses af hensyn til bl.a. den forurettede.

5. Disciplinærstraf

Med de nye regler foreslås det, at indsatte, der forbryder sig mod reglerne om at indgå nye relationer eller reglerne om offentlige tilkendegivelser om deres forbrydelser, skal kunne straffes disciplinært.

Som en ny form for regel lægges der desuden op til at indføre en form for disciplinærstraf, hvor en indsat i et bestemt tidsrum helt kan afskæres muligheden for at få besøg, brevveksle eller tale i telefon.

6. Bødestraf

Med de nye regler foreslås det også, at den indsatte kan idømmes bødestraf, hvis vedkommende forbryder sig mod reglerne om at tage kontakt til nye relationer eller reglerne om offentlige tilkendegivelser om deres forbrydelser.

Ligeledes lægges der op til, at medvirkende uden for fængslet kan straffes med bøde efter bestemmelsen. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den indsatte får hjælp til administration af sociale medier, hvor der i strid med reglerne herom offentliggøres materiale om de begåede forbrydelser.